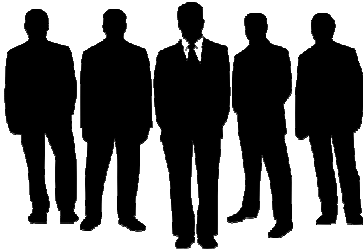

TRADING CONCEPT ตอน นักลงทุนในตำนาน

หากจะกล่าวถึงนักลงทุนที่เป็นตำนาน หรือนักลงทุนที่สามารถสร้างเนื้อสร้างตัว ทำกำไรมหาศาลจากตลาดหุ้นจนมีชื่อเสียงโด่งดัง ว่าไปแล้วอาจมีอยู่มากมายหลายท่าน

แต่นักลงทุนอยู่ท่านหนึ่ง ที่โดดเด่นออกมา เพราะทำการตอกย้ำความเป็นตำนาน ด้วยการสร้างเนื้อสร้างตัวและทำกำไรมหาศาลจากตลาดหุ้น ไม่ใช่เพียงแค่ครั้งเดียว หากแต่สามารถทำได้ครั้งแล้วครั้งเล่าอีกด้วย

นักลงทุนที่ **Trading Wizard** จะนำเทคนิคการลงทุนของเค้ามาฝากกันในฉบับนี้ คือ **Jesse L. Livermore** ซึ่งถูกขนานนามว่าเป็น **หมีใหญ่แห่งวอลล์สตรีท (Great Bear of Wall Street)** ครับ เทคนิคของเค้าไม่ธรรมดา และประวัติของเค้าก็โลดโผนกว่านักลงทุนใด เอาเป็นว่าเรามาทำความรู้จักกับเค้ากันก่อนครับ

เส้นทางการเล่นหุ้นของเซียน

Jesse L. Livermore (ลิเวอร์มอร์) เกิดในครอบครัวชาวไร่ ได้รับความรู้เพียงระดับมัธยม และทิ้งชีวิตในไร่ ออกไปตามเสียงเรียกร้องของหัวใจตั้งแต่ อายุ 14 ปี โดยเริ่มต้นเป็นเด็กเดินโพยของห้องค้าในโบสถ์

แน่นอนว่าการอยู่ในห้องค้า และใกล้ชิดกับการเคลื่อนไหวของราคาหุ้น ทำให้ลิเวอร์มอร์เกิดความสนใจมาก แต่ด้วยเงินที่มีไม่มากนัก จึงหันไปลงทุนใน **Bucket Shop** ซึ่งเป็นสถานที่เล่นพนันหุ้น ซึ่งรับแทงหุ้นโดยอิงราคากับกระดานหุ้นจริงในเวลาไม่ถึง 1 ปี ลิเวอร์มอร์ทำกำไรได้ 1,000USD และก่อนอายุ 20 ปี ลิเวอร์มอร์ก็ทำกำไรได้ 10,000USD จนทำให้ร้าน **Bucket Shop** ที่อยู่ในโบสถ์ขาดทุนกันถ้วนหน้า ต่างพากันขึ้นแบล็คลิสต์ชื่อของลิเวอร์มอร์และไม่ยอมให้เค้าเข้ามาเทรดในร้านอีก

ถึงตอนนี้นีลิเวอร์มอร์ จึงเบนเข็มเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นิวยอร์ก (**NYSE : New York Stock Exchange**) ซึ่งมีการซื้อขายหุ้นจริง ๆ คราวนี้การมาเจอกับของจริง นักลงทุน นักเก็งกำไรจำนวนมากในตลาด ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนไปจากที่เคยมี شأنเกี่ยวกับการลงทุนใน **Bucket Shop** สุดท้ายก็เจ๊ง และมีเหลือ

เงินกลับออกมาเพียงหลักร้อย **USD** จึงกลับเข้าสู่เส้นทางเดิมคือไปทำกำไรจากร้าน **Bucket Shop** อีกครั้งเพื่อสะสมเงินก้อนใหม่

หลังจากสะสมเงินทุนและกลับเข้ามาสู่ใหม่ เมื่ออายุได้ 29 ปี ลิเวอร์มอร์ ได้เข้าทำการ **Short Sell** หุ้นจากการคาดการณ์ภาวะตลาดผ่านการสังเกตและลงสังสรรค์ จนสร้างกำไรได้ถึง 250,000USD

ปีถัดมาตอนอายุได้ 30 ขวบ ตรงกับเหตุการณ์ **Panic of 1907** ลิเวอร์มอร์สังเกตเห็นปัญหาการขาดสภาพคล่องของสถาบันการเงิน รวมไปถึงการที่นักเก็งกำไรถูก **Force Sell** ทำให้มีแรงขายแต่ไม่มีแรงซื้อมารับ จุดนี้เองทำให้ลิเวอร์มอร์เข้า **Short Sell** อีกครั้ง และเป็นดังคาด ยิ่งตลาดปรับตัวลดลง ลิเวอร์มอร์ก็นำกำไรจากการ **Short Sell** เข้าไปเปิดสถานะ **Short Sell** เพิ่มเข้าไปอีก การลงทุนที่ดูต้นของลิเวอร์มอร์ ทำให้ บริษัทหลักทรัพย์ยักษ์ใหญ่ในตลาดหุ้นอย่าง **JP Morgan** ถึงกับต้องออกมาร้องขอให้ลิเวอร์มอร์หยุดการกระทำดังกล่าว เพราะเกรงจะทำให้วิกฤติดังกล่าวลุกลามขึ้นไปอีก อย่างไรก็ตาม ลิเวอร์มอร์ก็ทำกำไรไปได้อีก 3,000,000USD ในเวลาไม่กี่วัน

รวยอยู่ได้แค่ปีเดียว จากการเข้าเก็งกำไรในตลาดฝ้ายตามคำแนะนำของครูท่านหนึ่ง ทำให้ลิเวอร์มอร์ถึงกับ **หมดตัวอีกครั้ง** (ปมนี้ ทำให้คำแนะนำหนึ่งของลิเวอร์มอร์เกี่ยวกับเทคนิคการลงทุนในหุ้นคือ ตัดสินใจ เงินของเราด้วยตัวเราเอง หรือ **Play a lone hand**)

ต่อมาช่วงตลาดกระทิงก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 ลิเวอร์มอร์อาศัยชื่อเสียงที่มี กู้เงินมาลงทุน และสามารถทำกำไรจนสามารถปลดหนี้และกลับมามั่งคั่งได้อีกครั้ง โดยในครั้งนี้ ลิเวอร์มอร์ นำเงินบางส่วนไปซื้อพันธบัตรและตั้งกองทุนหลักประกันเพื่อครอบครัว

ช่วงอายุ 50 ปี ลิเวอร์มอร์ทำกำไรทั้งในตลาดหุ้นและตลาดสินค้าเกษตรได้หลาย 10,000,000USD

ตอนอายุ 52 ปี ตรงกับเหตุการณ์ **Great Depression of 1929** ลิเวอร์มอร์ทำตามสโลว์ที่ถนัดคือ **Short Sell** และรอบนี้ทำกำไรหลัก 100,000,000USD

ช่วงปลายลิเวอร์มอร์เป็นโรคความจำเสื่อมเฉียบพลันและเริ่มขาดทุนอีกครั้ง อย่างไรก็ตามก็ฝืนผลตอบแทนจากพันธบัตรและกองทุนที่เคยตั้งไว้ก็เพียงพอเลี้ยงตัวได้ จนเมื่ออายุ 63 ปี ลิเวอร์มอร์ ยิ่งตัวตาย โดยมีสินทรัพย์เหลืออยู่ราว 5 ล้านUSD

เป็นไงบ้างครับ ความสามารถในการลงทุนของลิเวอร์มอร์จัดได้ว่าไม่น้อยหน้าใครทีเดียว ว่าไหมครับ ฉบับหน้าเราจะมาดูกันครับว่าเทคนิคของเซียนท่านนี้เป็นอย่างไรบ้าง •

รอบรั้ว ลงทุน ตอน สินค้าในตลาดหลักทรัพย์

ฉบับที่แล้ว รู้จักที่มาที่ไปของวอแรนต์กันไปแล้ว ฉบับนี้ มาดูคุณสมบัติที่ทำให้ วอแรนต์แต่ละตัวมีมูลค่าแตกต่างกันไปครับ

วอแรนต์ รวยเร็วจริงหรือ

นักลงทุนส่วนใหญ่ รู้กันอยู่แล้วว่า การเข้าซื้อหุ้นวอแรนต์นั้น ราคาจะเคลื่อนไปทางเดียวกันกับหุ้นแม่ แต่มีจุดเด่นตรงที่ทำได้เร็วและแรงกว่าการซื้อหุ้นแม่ (ในกรณีที่หุ้นแม่ขึ้น) และอีกอย่างคือการจำกัดการขาดทุน เพราะราคาวอแรนต์นั้นมักจะถูกกว่าราคาหุ้นแม่ ดังนั้นเงินที่ใช้ในการซื้อจึงน้อยกว่า

ยกตัวอย่าง เช่น ถ้า หุ้น A ราคา 5 บาท และวอแรนต์ซื้อหุ้น A (A-W1) ราคา 1 บาท (โดยวอแรนต์ใบนี้ สามารถซื้อหุ้น A ได้ในราคาแค่ 4 บาท, ดังนั้นจ่ายค่าวอแรนต์ 1 บาท+ใช้สิทธิซื้อของถูกอีก 4 บาท รวมทุน 5 บาท เท่ากับซื้อหุ้น A ตรงๆ)

ลองคิดง่ายๆ ก่อนนะครับ

ถ้าถือหุ้น A ราคา 5 บาท พอราคาเพิ่มเป็น 6 บาท จะกำไร 20% แต่ถ้าถือ A-W1 ราคา 1 บาทพอราคาหุ้น A เพิ่มเป็น 6 บาท

ราคา A-W1 จะเป็นราคา 2 บาท กำไร 100% !!!

น่าสนใจไหมครับ แต่ความจริงอีกด้านคือ ถ้าหุ้น A ตกเหลือ 4 บาท การซื้อหุ้น A จะขาดทุนแค่ 20% แต่การซื้อ A-W1 จะขาดทุนเกือบ 100% เช่นเดียวกัน (แม้ดูเป็น % จะสูงแต่ A-W1 ก็ทำให้นักลงทุนขาดไม่เกินเงิน 1 บาทต่อหุ้นที่ลงไป) จะเห็นได้ว่าวอแรนต์ทำให้รวยเร็วจริงครับ...ถ้าหุ้นแม่ขึ้น และก็จนเร็วเช่นกัน หากหุ้นแม่ราคาตก การที่วอแรนต์ให้กำไรหรือขาดทุนที่เร็วและรุนแรงกว่าด้วยเงินลงทุนที่น้อยกว่า เรียกว่ามีอัตราทด (Leverage)

คำคมเขียนหุ้น

เจสซี ลิเวอร์มอร์ (Jesse Lauriston Livermore)

วอแรนต์มีหลายตัว ซื้อตัวไหนดี

แต่ถ้าผมลองยกตัวอย่าง วอแรนต์ซีกตัวในตลาด เอาเป็น SLC ละกันเพราะ ณ วันที่เขียน เห็นมีวอแรนต์เยอะดี (ใช้ประกอบการอธิบายเท่านั้นนะครับ ไม่เกี่ยวกับน่าซื้อหรือไม่ซื้อแต่อย่างใด)

หุ้น SLC ณ วันที่เขียน ราคา 1.73 บาท

วอแรนต์ SLC-W1 ราคา 0.52 บาท

วอแรนต์ SLC-W2 ราคา 0.24 บาท

วอแรนต์ SLC-W3 ราคา 0.92 บาท

ถ้านักลงทุนไม่ชอบให้มูลค่าพอร์ตหิวหว่า ชื่นแรงลงแรงก็อาจลงทุนในหุ้นแม่ แต่ถ้าใครที่ชอบให้หิวหว่าหน่อย ก็อาจเลือกลงทุนในวอแรนต์ แต่จะลงทุนตัวไหนดี ? ต้องบอกให้ได้ก่อนครับว่าแต่ละตัวต่างกันอย่างไร

คุณสมบัติสำคัญของวอแรนต์

สิ่งที่ทำให้วอแรนต์ต่างกัน มี 3 จุดหลักๆ ดังนี้ครับ

1. ราคาใช้สิทธิ เป็นตัวบอกว่า วอแรนต์นี้ให้สิทธิซื้อหุ้นแม่ได้ถูกแค่ไหน ปกติราคาใช้สิทธิจะควรต่ำกว่าราคาหุ้นแม่
2. อัตราใช้สิทธิ จะบอกเป็น 1 : XXX คือบอกให้รู้ว่าวอแรนต์ 1 หุ้น มีสิทธิซื้อหุ้นแม่ที่ราคาใช้สิทธิได้กี่หุ้น
3. วันหมดอายุ จะบอกถึงอายุของวอแรนต์ ตัวนี้สำคัญมากนะครับ หากถึงวันหมดอายุแล้วราคาหุ้นแม่ดันต่ำกว่าราคาใช้สิทธิ แบบนี้วอแรนต์ที่ถือจะกลายเป็นเศษกระดาษทันทีครับ

(ดูรายละเอียด <http://www.set.or.th/set/warrantslookup.do>)

คงจะเริ่มมีกันแล้ว พักก่อนดีกว่าครับ แล้วฉบับหน้าค่อยมาว่ากันต่อครับ •

“นักลงทุนที่ประสบความสำเร็จ ไม่จำเป็นต้องลงทุนตลอดเวลา, มีหลายโอกาส ที่เราควรถือเงินสด”

“The successful investor is not invested in the market all the time. There are many times when you should be completely in cash.”